

SFS 1990:676

Utkom från trycket
den 26 juni 1990

Lag om skatt på ränta på skogskontomedel m. m.;

utfärdad den 14 juni 1990.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs följande.

1 § Skatt enligt denna lag betalas till staten för ränta på

1. skogskonto och skogsskadekonto enligt skogskontolagen (1954:142),
2. upphovsmannakonto enligt lagen (1979:611) om upphovsmannakonto.

2 § Skattskyldig är innehavaren av sådant konto som anges i 1 §.

3 § Skatt tas ut med 15 procent av den ränta som gottskrivs kontot. Skattebeloppet skall avrundas till närmast lägre hela kronor.

Skatt tas dock inte ut på ränta som avser tid efter det att kontomedel skall tas upp till beskattning enligt skogskontolagen eller lagen om upphovsmannakonto.

Skatt tas inte heller ut om den gottskrivna räntan understiger 100 kronor.

4 § Ärenden om skatt enligt denna lag prövas av riksskatteverket.

5 § Vid varje tillfälle då ränta gottskrivs ett konto enligt 3 § skall banken för kontohavarens räkning innehålla skatt på räntan.

6 § Banken skall före utgången av månaden efter den månad då räntegottskrivning skett på blankett som fastställs av riksskatteverket – eller

efter särskilt medgivande på annat lämpligt sätt — till verket lämna uppgifter om kontohavare, kontoslag, kontobehållning, gottskriven ränta och innehållen skatt.

7 § Har banken underlåtit att innehålla skatt är banken betalningsskyldig för belopp som skulle ha innehållits. Riksskatteverket får meddela beslut om sådan betalningsskyldighet senast femte året efter det år då beloppet skulle ha innehållits.

8 § Banken skall betala skatten till riksskatteverket inom den tid som anges i 6 §. Betalning skall göras genom insättning på särskilt postgirokonto. Inbetalning anses ha skett den dag inbetalningskort eller försändelse, som innehåller gireringskort, inkommit till postanstalt. Inbetalning av skatt sker kostnadsfritt.

9 § Har skatt inte betalats in inom den tid som anges i 6 § tas en restavgift ut. Restavgiften är sex öre för varje hel krona av den skatt som inte har betalats, dock minst 50 kronor. Vid beräkning av restavgiften skall avrundning ske till närmast högre hela krontal.

Utöver restavgift tas tilläggsavgift ut. Tilläggsavgiften tas ut för varje påbörjad tidrymd av sex månader, första gången dock för den tidrymd som börjar två månader efter utgången av den månad då betalning skulle ha skett, till dess betalning sker eller förordnande om indrivning meddelas. Tilläggsavgift beräknas för varje tidrymd som nu nämnts till fyra öre för varje hel krona. I övrigt tillämpas i fråga om tilläggsavgift bestämmelserna i denna lag om restavgift. När särskilda omständigheter föranleder det får riksskatteverket befria från restavgift och tilläggsavgift.

10 § Betalas inte skatten i rätt tid och ordning skall den drivas in.

Bestämmelserna i uppbördslagen (1953:272) om indrivning gäller i tillämpliga delar för skatt enligt denna lag.

11 § Har skatt innehållits och betalats in med för högt belopp skall återbetalning till den skattskyldige ske med vad som betalats för mycket.

Ansökan om återbetalning skall göras skriftligen hos riksskatteverket före utgången av femte året efter det år då skatt inbetalades enligt 8 §.

12 § För kontroll beträffande skatten kan riksskatteverket meddela beslut om skatterevision hos banken. Därvid gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i taxeringslagen (1990:324) om taxeringsrevision.

13 § Riksskatteverkets beslut enligt denna lag får överklagas hos kamrarrätten av den skattskyldige, banken eller det allmänna ombudet enligt kupongskattelagen (1970:624). Beslut om skatterevision enligt 12 § får dock inte överklagas.

Överklagandet skall ha kommit in inom två månader från den dag då klaganden fick del av riksskatteverkets beslut.

SFS 1990:676

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991 och tillämpas på räntor som belöper på tid efter ikraftträdandet.

På regeringens vägnar

ODD ENGSTRÖM

ERIK ÅSBRINK
(Finansdepartementet)

